

§ 23.

Krudt og Fyrværkerifager maae ikke tilberedes i andre end udelukkende dertil bestemte Bygninger, og maa intet Fyrværkeri afbrændes, uden hvergang hos Politimesteren dertil forud indhentet Tilladelse, som af Vedkommende forinden skal forevises Brandfogden paa Stedet.

Med Hensyn til Bevaring af Krudt skulle de i Forordningen af 4de April 1845 for Kjøbstæderne gjældende Forskrifter for Fremtiden ogsaa komme til Anvendelse for de Byer eller Pladser, hvis kommunale Forholde ere eller maatte blive ordnede ved særlige Bestemmelser i Righed med de for Kjøbstæderne gjældende Regler.

§ 24.

Den, der gjør sig skyldig i Overtrædelse af de ovenfor i §§ 20, 21 og 23 givne Bestemmelser, bliver efter de befundne Omstændigheder at ansee med Bøder fra 1 indtil 50 Rd., om der endog ingen Skade derved er affødt, hvilken Straf ei blot den er ifalden, som selv har foretaget den paagjældende Handling, eller overtraadt det givne Paalæg eller Forbud, men ogsaa den Hustru eller Hustruens, hvem Saadant paa Grund af grov Uagtsomhed eller uforsvarlig Forsømmelse i Henseende til det ham paahvilende Tilsyn med hans Egen, Børn eller andre Undergivne, kan tilskrives.

Opstaaer deraf Skade, da komme de i den øvrige Lovgivning givne Forskrifter om Straf og Erstatningspligt i Anledning af Udsvaade, som er forarsaget af Uagtsomhed, til Anvendelse.

§ 25.

I Tidsrummet fra 1ste Juli til 15de September maa der i Heder ikke afbrændes paa Roden staaende Byg, Hedetørv eller Moseetørv, ei heller omplojet Hede- og Mose-Fjrd, medmindre denne er affondret fra den tilgrændsende Hede derved, at et Velte af mindst 30 Alens Brede forud i samme Aar er afbrændt eller affrækket.

Vil Noget til anden Aarstid i sin Hede afbrænde den paa Roden staaende Byg, da skal saadan Afbrænding stedsforegaae under Brandfogdens Tilsyn og efter dennes Forskrifter, samt efter et idetmindste 3 Dage forud givet Varsel saavel til Stedets Brandfoged som

til de nærmest tilgrændsende Naboer. Hvor der ikke alt findes betryggende kunstlig eller naturlig Afstillelse, skal det Areal, hvorpaa Afbrændingen agtes foretaget, forud affondres fra tilgrændsende Hede eller Skov ved Afstrælling eller Omplojning af et Velte, hvis Brede foreskrives af Brandfogden, som ogsaa bestemmer, hvor stort Bagthold der, efter Arealets, Terrainets, Bevoringens og Veirligets Beskaffenhed, er nødvendigt. Det paaligger i Regelen Afbrænderen selv at tilvejebringe det til Bagthold fornødne Mandskab; men er han i enkelte Tilfælde ude af Stand dertil, skulle Naboerne, paa Tilsigelse af Brandfogden og efter ligelig Dmgang, afgive de manglende Folk, imod et Vederlag, der svarer til den almindelige Dagløn i Eggen og udredes af Afbrænderen, som derhos er pligtig, forud at stille Sikkerhed for bemeldte Vederlag, naar Brandfogden forlanger Saadant. Mandskabet bør være forsynet med de fornødne Redskaber, og et tilstrækkeligt Bagthold skal stedsfore være tilstede, indtil Ilden er aldeles udbrændt og slukket. Ilden maa ikke antændes, forinden Brandfogden dertil har givet Tilladelse; der skal altid begyndes i Væstiden og Antændelsen maa slet ikke finde Sted under stærk Væst. Brandfogden bør saavidt muligt uafbrudt forblive tilstede og føre Commandoen, imod derfor hos Afbrænderen at erholde en Betaling af 48 Sk. for hver 6 Timer, Afbrændingen varer. Bliver Afbrændingen paa Grund af Veirliget afbrudt, maa den ikke paabegyndes igjen uden efter forudgivet nyt Varsel til Brandfogden og Naboerne. Naar Afbrænderen nøie har fulgt Brandfogdens Forskrifter, er han i Ulykkestilfælde fri for Ansvar.

Derimod skal den, som i sin Hede ikkun vil afbrænde Hedetørv, Moseetørv eller omplojet Hede- og Mose-Fjrd, eller som udenfor Heder vil foretage lignende Afbrænding i Mose, hvori Flere ere lodtagne, selv være ansvarlig for, at derved iagttages tilbørlig Forsigtighed, at navnlig Afbrændingen paabegyndes i Væstiden, at den ikke foretages eller forfættes i stærk Væst, og at Pladsen, hvorpaa den skal foregaae, er omgivet af et i Forveien affrækket tilstrækkeligt bredt Velte. Dog skal Afbrænderen ogsaa i ethvert af de